तूम् नि लर-संभमे भावे क्र पत्ते द्रष्ट्रभावः कठ् तस्य नः।
श्यीक्रे कर्त्तरि क्र । श्लरायुक्ते ति व्यवरः। "अध्याकतोऽभ्यागतद्वर्णतर्णकान्" मावः । "चूर्णभानीयतां
तूर्णे पूर्णचन्द्रनिभानने !"। पर्णानि स्वर्णवर्णाति सीदन्याकर्णकोषने !" उद्घटः ।

तूसीय न॰ तूर्णमञ्जते व्यन्वच्। १ उदते। "प्रतिवृताया वो द्वप्रक्षीय" न निरेरिष " कः प्रारेश । "तूर्णाय-सुद्रक" भवति द्वर्णभञ्जते निकः भाः।

तूर्णि पु॰त्वर-नि नि॰ जठ्। १मनिस चळवबदत्तः बद्धकत्वः दुने मवार्थतीत्तिः नकारस्थाने चकारभ्यमात्। भावे-नि । श्वरायां, चेमच॰। १क्षोको वंश्वप्रवारे च्या॰ शिचमे निवराटुः। ५ तहिति ति॰। "प्र सतत्कोता जरिता तृ रार्थयः" छ० १।५१।५। 'तृ रार्थयः त्वरित-गमनाः" भां० 'विगाइं तृ प्यं तिविधीभिराष्टतस्' छ०

र। राष्ट्र । ''तूर्चि' चित्रगामिनस्ं भा॰ ।

तूर्त न॰ त्वर--क्र छठ नेहे न तस्य नः। श्विमे ''यह चिमें

तक्कीमय यत् चिमात् चेपीयसत्मत्केम्' यत् ना॰

ह। राष्ट्र ।

त्र्य न॰ त्रक्षंते नाड्यते तूर-यत् । वाद्यभेदे ''होमावसाने कतत्र्यानादः" सत्पु॰ त्रसाप्रस्वदानावधौ ''तत्र भुक्का पुनः विश्वित्तर्याघोषैः प्रकृषितः" सतः । एतत्परस्य सामस्य निरिनद्या॰ न सत्यम् तूर्यामानम् ''सत्र्या॰ नेनां स्वप्रयाम्बभूदः" ज्ञमा॰ ।

तूर्य खण्ड प्र॰ इत । वाद्यभेदे क्षत्रकादी हारा॰ ।

तूर्व न॰ तर्व सच्-रेफे प्रवेची दीर्घः । शिवामे तूर्च त्र्व वाच्य प्रके

वाची गूर्च वच्च सामः " च्र॰ १०।६१:२। "तूर्व वाच्य प्रके

त्रवनः" भा॰ । "रची अन्तिमग्रवं तूर्व वाच्य प्रके

शांश्व । ११७॥२ ।

तूर्वि न॰ सुर्व-इत् दीर्घः । शिचामे "वाह्य । त्रवने"

वाह्य प्रकेषे च्या क्षा स्वरं सेट । त्रवने च्या वाह्य ।

तूल पूरणे चुरा॰ छा॰ सक॰ सेट्। त्र नयते चत्रत्वता ।
तूल रवनापरिकाहे निक्नामने स्वा॰ पर॰ सक॰ सेट्।
तुलति कत्वीत । तुत्न ।

तृस्त न॰ तृ खयित पुरश्ति तृ स्त्रते वा तृ स - अस् । १ यव स्थान पते स्थान मेरि॰ २ खश्वस्थानारे तृ दे दृष्टे भावप्र॰ तृद्यस्ट दृष्ट्य भावप्र॰ तृद्यस्ट दृष्ट्यम् । नार्णां सादिशीजजाते (तृ जा) । स्थाते पदार्थे । "वर्षे दृष्ट्रति गङ्गास्थास्तृ नराशि सिवानसः"प्रा॰ त॰। स्रक्षयीभावेऽस्य "कृवतीरत् वेत्यादिना" पा॰ साद्यु- द्यात्तता स्वपत् सम् । तृ जयस्ट परे देविकायस्य मही

तत्युवने श्रुक्षः । देनिकत् नं सञ्जे वीकात् बस् । "कञ्चकं त्वगर्भम् स्विकास् स्वपनीतिकां सञ्जित्यासांसि तवा त्ववती पटीस्। जवांस्यानि वासांसि यतिस्यो-ऽपि प्रदापनेत्" काशी॰ ॥ धा॰।

तूलका न॰ तूब-सार्ध क । तूले हेमच॰ ।
तूलकार्मुक न॰ तूबस स्कोटनार्ध कार्म कम् । तूलस्कोटनार्थ घत्रक (धुनसरा) तूबचापाद्योऽप्यत घन्द्रच॰ ।
तूलनालि(ली स्को॰ तूबनिर्मिता नार्थो । पिश्चिकायाम्

(पारत) खार्चे क। धनैवार्चे स्ती निका॰।

त्लिपिचु ४॰ पिच-मर्दने जुन तूलप्रधानः पिचुः। तूलइसे (द्ववारगाक) भरतः। (रालनि॰)

त्सद्य उ॰ त्वसाधनं द्यः याक । यास्मित्रिकः ।
त्स्यक्रा स्ती तृतस्य यक्रित । कार्यास्त्रीजे रह्ना ।
त्सरियन न॰ ६त॰। तृतस्रमक्तिने (काट्नाकाटा) यस्मा॰ तृससे चनेति समध्यपाटः प्रमादिकः।

तू ि (सी) की तून-रन् वा कीय्। चित्रसाधने स्नाम- स्वाते पदार्थे सि की ।

तूलिका की तूनी लाघे क। श्नीत्यां श्वती च मब्दर।
तूचीमव्यार्थ श्वेष्यकूर्णकायां श्वीरणादिमवाकायाम्।
एकावर्षितस्यणाँदेई वाधारपालभेदे(स्वि)। तूच अस्यस्य
ठत् कापि सत रत्त्वम्। ६ (तोषक्) मव्याभेदे तूनमब्दे
च्दाः। वन्नीचितं तूचिकयेव चिलम् वुमा। 'तूबिका
कविता वेष्यकूर्णिका तूचम्ययोः' विश्वः। तूबपूरितमया च तूनमयो स्वयः।

तृतिनी सी तृबोऽस्यद्या इति कीव्। यास्पत्तीहर्षे भावप्रः। श्वाद्याकान्दे राजनिः। श्रत्वयुक्ते तिः स्तियां कीप् तृतिकां। [रक्षमाः] तृतिपत्ता सी तृति तृजवत् फत्तं यस्याः। श्यान्तमकीहर्षे तृत्वर पः सौ॰तः-वाः वरच् दीर्चय। श्रत्परमञ्ज्ञो श्वापरः। श्वादिति तिः द्यमरः।

तूविदिका स्ती सी॰ त -ना॰ वरच् दीर्घः संज्ञायां कन् कावि
स्तत रचन् । श्वादक्याम् (अफरहर) श्लीराष्ट्रम्हिनकावाञ्च भरतः । [कावाञ्च (फिट्किरि) भरतः ।
तूवरी स्ती तूवर निगेरा॰ कीस् । श्वादक्याम् श्लीराष्ट्रम्हिनतूस तृष्टी भ्वा॰ पर॰ सकः सेट् । तूर्षात स्तत्र्षीत् । तृष्ट ।
तूस्पींग्रीलः ति॰ तूर्षीं योवं यस्य । श्लीनावस्तिन ।
तूस्पीक ति॰ तूष्पीं योवं यस्य घीर्वेऽयं कन् भवीपस्य ।
मीनावस्त्रिनं स्वसरः ।